

Hrafninn og seppi.

34.

2 blöð qto. Annað blaðið vantar.

Birt í Dýraverndaranum XXVII. árg.
6. tbl. bls. 46-47 undir fyrirsögninni:
Heimarakkinn og hrekkjótti hrafninn.

Jónas

Síðan en hver annar fulla síður/heimingur stíllid og vindingu fyrir góðri
samvöld við hvern sem var, jagu vel þótt heimilist allri öðri.

Þótt ein hráfninn uppi á fjöri, að láta sarpna elta sig um hús og gærdinn,
lata við stænumunum, og er hann var búinn að veita hann í flötta undir
sinnum, settist hann í undan stænumunum, í fyrstu sem var hús og gærd-
inn og síðan á lengra, og þótti sarpna eini bera vel á veidi, að hann
kæmuna flar, en sá geti þess nóg vel, á það var einmitt tilgangur and-
hann, að varra hann sem lengst fram í stænumunum.

Þá var það einhverju sinni að þeir voru í víg-berg umhverfum, þessum
inn og hráfninn, að seppi hjiop svo hratt eftir undirnum, að hann
getti sín eigi fyrir en hann lá Hylflötur undir í hláðvaxan-
num, en þótt hráfninn hlýpi einnig fram og, næst hann veigja sinn
og flaug síni hróðandi út í undan hang og þá flaug.

Hinnunni hafði, þá einn þetta alveg rétt úti "því þessum elti
hann að dæmi fram og getti öllum eltinguleikjum við hann og
aðra hráfnu uppi á fjöri. Þvílíka, hráfninn vildi hann eigi eiga yfir
höfði sín oftar, þótt óskaddaður slappi hann að flossu sinni.

Fontalson.